



ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobkyne: **M.**, bytom V., zastúpená advokátom JUDr. J., AK so sídlom M., proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Banská Bystrica**, Zvolenská cesta 27, Banská Bystrica o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2008/01026-CB** zo dňa 31. októbra 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/188/2008-34 zo dňa 1. apríla 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/188/2008-34 zo dňa 1. apríla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2008/01026-CB zo dňa 31. októbra 2008, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš č. 2008/02139/02/JDL zo dňa 29. septembra 2008, ktorým bol žalobkyni odňatý peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s o zabezpečením prevádzky motorového vozidla od 1. septembra 2009 vo výške 900 Sk mesačne a jeho výplata bola zastavená dňom 31. augusta 2008.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši z 29. septembra 2008, ktoré bolo vydané na základe skutočnosti, že jej príjem spoločne s príjmom jej manžela predstavuje za sledované obdobie výšku 300.091 Sk, t.j. 12.504 Sk na jednu plnoletú fyzickú osobu, ktorá presahuje dvojnásobok sumy životného minima vo výške 10.780 Sk. Súd mal za preukázané, že v sledovanom období príjem žalobkyne spoločne s posudzovanou osobou (manželom) obmedzujúcu výšku príjmu podľa § 64 ods. 10 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci, a preto bol žalobkyni odňatý podľa § 100 ods. 2 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky motorového vozidla. Súd neakceptoval námietku žalobkyne, že do zisťovania príjmu nemal byť započítaný príjem jej manžela, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti a ktorý jej prispieva na základe súdneho rozhodnutia výživným vo výške 200 Sk mesačne, nakoľko v zmysle § 58 ods. 10 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci a v spojení s § 3 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime nie je rozhodujúce, či manželia žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti a odkázal ju v tejto veci na občianske konanie podľa zákona o rodine. Krajský súd preto žalobu voči preskúmanému rozhodnutiu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobkyni nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala žalobkyně prostřednictvím právního zástupce v zákonné lhůtě odvolání, a to z důvodu, že krajský soud nesprávně právně posúdil skutkový stav, který byl správně zistený z důvodu, že nemal byť posudzovaný príjem jej manžela, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti a že manželské výživné jej situáciu rieši len odo dňa podania návrhu a nie odo dňa odňatia príspevku a z tohto dôvodu sa považuje za diskriminovanú, čo nepovažuje za správne a spravodlivé a navrhla napadnutý rozsudok zmeniť tak, že bude zrušené napadnuté rozhodnutie žalovaného z 31. októbra 2008, a žiadala priznať náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, a to z dôvodu, že pri vydávaní napadnutého rozhodnutia postupoval v súlade s ust. § 64 ods. 10 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci a zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime, a nakoľko príjem spoločne posudzovaných osôb (žalobkyne a jej manžela) presiahol dvojnásobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, musel žalobkyni predmetnú dávku odňať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým bol žalobkyni odňatý peňažný príspevok

na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky motorového vozidla podľa § 100 ods. 2 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci.

Podľa § 64 ods. 1 písm. b) bod. 2 zák.č. 195/1998 Z.z. občania s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je podľa posudku vydaného podľa § 57 ods. 1 a 2 odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov, možno poskytnúť peňažný príspevok na zvýšené náklady so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Podľa § 64 ods. 10 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci peňažný príspevok na zvýšené výdavky sa neposkytuje, ak príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím presiahol dvojnásobok sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu ustanoveného osobitným predpisom.

Podľa § 3 písm. a) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime na zistenie príjmu fyzickej osoby na účely určenia súm životného minima sa započítavajú u posudzovanej fyzickej osoby aj príjem jej manžela.

Z podkladov pripojeného administratívneho spisu bolo zistené, že prvostupňový správny orgán pri rozhodovaní o odňatí priznanej kompenzácie vychádzal z príjmov žalobkyne a jej manžela v rozhodnom období, ktoré ani žalobkyňa žiadnym spôsobom nespochybnila a ktoré ani neboli medzi účastníkmi konania sporné. Spornou zostalo medzi účastníkmi konania len to, či sa pre účely odňatia príspevku, ktorý poberala žalobkyňa, má posudzovať aj príjem jej manžela, s ktorým nežije v spoločnej domácnosti a ktorý jej rozsudkom bol zaviazaný platiť výživné na manželku vo výške 200 Sk mesačne.

K zhodnému záveru, k akému dospeli správne orgány v prejednávanej veci, dospel aj krajský súd, ktorý žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď mal za preukázané, že pre účely splnenia kritérií na pokračovanie vo výplate dávky bolo potrebné posudzovať spoločne príjem žalobkyne a

jej manžela, hoci s nim nežije v spoločnej domácnosti, nakoľko takéto kritérium nemožno pri manželoch aplikovať.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, ktorý náležitým spôsobom aj odôvodnil. Námietky žalobkyne uvedené v jej odvolaní sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci. V odvolacom konaní neboli zistené, a ani z odvolania žalobkyne nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť skutkových zistení a právnych záverov krajského súdu.

Aj odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pre účely priznania alebo odňatia dávky sociálnej pomoci je potrebné u manželov posudzovať ich spoločný príjem, bez ohľadu na skutočnosť, či žijú alebo nežijú v spoločnej domácnosti. Zákon neumožňuje, na rozdiel od zisťovania príjmov u iných spoločne posudzovaných osôb, napr. podľa § 3 písm. b) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime posudzovanie okolností spolužitia manželov. Vzhľadom na uvedené treba konštatovať, že ak správny orgán po zadovážení podkladov dospel k záveru, že príjem žalobkyne so spoločne posudzovanou osobou presiahol dvojnásobok sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, nemožno v jeho postupe a rozhodnutí sledovať nezákonnosť, keď postupoval a rozhodol tak, ako mu ukladá zákon a žalobkyni odňal príspevok na zvýšené výdavky so zabezpečením prevádzky motorového vozidla, z dôvodu zmeny pomerov.

Keďže v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo) súd preskúmvava len zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu, pričom v zmysle § 245 ods. 2 O.s.p. neposudzuje jeho účelnosť a vhodnosť, potom rozsudok krajského súdu treba považovať za vecne správny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu v súlade s ust. § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému žalobcovi

nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a žalovaný si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková